

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 3-4.

Na Dunaji nemška obstrukcija — na Slovenskem nemška birokracija.

Z Dolenjskega, 13. novembra.
(Izv. dopis.)

Marsikdo pomiluje slovanske in slovenske državne poslance, ki imajo na Dunaji tako hud boj z nemško opozicijo, da obranijo državo, ustavo in vlado. Ako vstrajajo oni v tem boju, naj pomislijo, da utegnejo z vstrajnostjo na Dunaji premagati na vse zadnje to besno nemško opozicijo in ž njo vred na Slovenskem — nemško birokracijo. Da so v Avstriji tako nezdrave narodne razmere, tega je največ kriva nemška birokracija. Osa je sicer izrastla iz tiste stranke, katera je bila izdelala res svobodomiselnih državne osnovne zakone s § 19. vred, a je s to politično stranko vred ignorirala če ne vseh dobrih določb temeljnega državnega zakona, gotovo pa tisti jedini § 19., katerega so bili zlasti vsi nemški narodi v Avstriji tako veselili.

Prezirajo ta § 19. je avstrijsko uradništvo kar od kraja skozi 30 let nemško uradovalo, nemško govorilo, nemško mislilo, in to ne samo mej nemškim narodom, ampak skoro v isti meri mej slovanskimi narodi. To je dalo največ povoda, da se je v teku poslednjih let mej slovanskimi narodi nakupičilo toliko nezadovoljstva.

Tako nezadovoljstvo je tudi mej ubogimi Slovenci, ki smo razkosani v štirih kronovinah. Vrh tega smo pa na Kranjskem še v političnih razorih brez potrebe razdeljeni. Radi tega se naša narodnost, naše narodno prepričanje, naš jezik po vsem Slovenskem pri birokraciji kaj malo spoštuje. Trpijo nas, ker se nas znebiti ne morejo.

Od kod pride to? Kakor je v osrednjih uradih na Dunaju malo ali skoro nič Slovencev, tako so vse prve uradniške glave na Slovenskem Neslovenci, kateri so se le za silo ali se pa tudi niso slovenščine priučili. Kdor pa jezika dobro ne zna, ta ga ne more ali pa ga tudi noče pogostoma rabiti ali ga drugim v rabo priporočati, ali če je v to prišiljen, izrazi se nekako tako, kakor da naj se slovenščina kolikor mogoče le malo „rabi“.

Toda Slovenci niti toliko ne zahtevamo, da bi bili, recimo, deželni predsedniki po vseh sloven-

skih krajinah naše gore list; zadovoljni bi že bili, da so to predsedniki okrajnih sodišč in okrajni glavarji. Ne bi mi tožili o nemški birokraciji, ako bi imeli take okrajne glavarje, kakoršen se je bil pred leti pojavil na Moravskem. Ob prihodu cesarjevem v neko mesto je okrajni glavar ponosno jedino le v češkem jeziku nagovoril vladarja in na vprašanje vladarjevo je ponosno pristavil: „Jaz sem Čeh!“ Kje dobite na Slovenskem glavarja, kateri bi bil s ponosom ali brez ponosa Slovenec? Baš nasprotno so prav okrajni glavarji tisti uradniki, kateri skrbno čuvajo nad tem, da se ohrani stari nemški birokratizem, da se vzdrži nemščina še kolikor toliko kot zunanji uradni jezik, da se ohrani nemščina do pičice kot notranji in kot službeni uradni jezik. Nikdar še ni bil uradnik na Slovenskem karan, ako je mej slovensko ljudstvo poslal odlok jedino le v nemškem jeziku. O, koliko slučajev pa je, da je marsikateremu uradniku predlo, ako se je v notranjem ali službenem poslovanju slovenščine poslužil! Koliko so pa naši politični uradniki slovenščine zmožni? Površno že skoro vsi, temeljito pa jako malo; osobito velja to o mnogih strokovnih uradnikih, ki še tega ne porabijo, kar znajo. Saj se pa tudi s slovenskim uradovanjem ne prikupijo v političnih inštancah (finanstvo, šolstvo, stavbenstvo, zdravstvo) nikomur; za kmeta je pa itak vse dobro.

Kakor v uradu, tako tudi v privatnem življenju nekateri c. kr. uradniki, osobito politični predstojniki, ne kažejo simpatije do slovenščine in Slovencev. Z omikanim Slovincem ti ti ljudje ne sprejmejo slovenske besede za noben denar. Čitajo ti le nemške liste in to najbolj strupene liste à la „Neue Freie Presse“. Slovenske liste pa bi najraje psovali s „Schmierbätter“. Taki okrajni glavarji so kot predstojniki svojih c. kr. uradov res zelo ne odvisni in niso dosti odgovorni za svoje samostojne posle. Toda oni vodijo tudi nekatere avtonomne urade. Taki so okrajni šolski sveti. Pri teh uradih bi imeli le to izpeljati, kar sklenemo v smislu zakonov dotična korporacija, ki bi se vsak mesec k seji pozvali morala. Toda mnogi predsedniki se za to zakonito določbo čisto nič ne brigajo, kakor tudi ne za sklepe, storjene v teh redkih sejah, njim je marveč mnogokrat vodilo mnenje nekega okrajnega gla-

varja, ki se je nasproti slovenskemu učitelju srdito izrazil: „Ich kann den Beschlüssen des Bezirks-schulrathes die Kraft geben oder sie ihnen auch nehmen“. Taki glavarji pa tudi res tako postopajo, sami nemško uradujejo in celo prepovedajo slovenskim učiteljem, posluževati se slovensčine. Pri seji se sklepe, da dobijo dva učitelja grajo, a glavar dá samovoljno še tretjemu grajo, katerega vrh tega na višjem mestu kot hudega Slovence — priporoči. Pri seji se sklene, da dobi učitelj ukor; t da glavar samovoljno nasvetuje na višjem mestu še večjo kazen. Okrajni glavar take vrste jemlje tudi v drugem obziru učiteljem to, kar jim po postavi gre, n. pr. velike šolske počitnice. Jednako malo respektujejo krajne šolske svete. Po zakonu smejo ti šolskim voditeljem dajati dopuste. Prigodil se je pa slučaj, da sta bila oba, krajni šolski svet in pa šolski voditelj karana, ker sta v tej stvari čisto zakonito postopala.

Takemu počenjanju nekih okrajnih glavarjev se mora narediti kover, in prav resno opominjamo naše poslance, naj porabijo prvo priliko in naj v državnem zboru temeljito pojasne počenjanje nekaterih okrajnih glavarjev na Kranjskem. Materijala za to je vse polno na razpolaganje.

V Ljubljani, 16. novembra.

Nujni predlog barona Dipaulija glede jezikovnih naredb in glede jezikovnega zakona pride — kakor poroča „Sonn- und Montagszeitung“ — že te dni v parlamentu na razpravo. „Vlada simpatizuje s tem, kakor sploh z vsakim predlogom, ki prihaja z resne strani ter bo to tekom debate tudi povedala. Predlog se izroči, odgovarjaje intencijam vlade, posebnemu permanentnemu odseku, ki se bo posvetoval najprej o predlogu ter bo imel seje seje tudi mej parlamentarnimi počitnicami. Razen tega hoče izpolniti tudi grof Badeni svojo obljubo ter poskusiti parlamentarne razmere urediti.“

Nemadbarske narodnosti na Ogerskem so odposlale pred kratkim svoje zastopnike na budi-peštansko konferenco, ki naj bi dognala način daljnega odbijanja madjarskih napadov na narodne in kulturne interese Rumunov, Slovakov in Srbov. Konferenca se je udeležilo tudi nekaj velikašolcev.

LISTEK.

„Sodoma in Gomôra“.

„Očitane nemoralnosti, kateri ni ušel še nikdar noben pogumen pisatelj, je poslednje, katero je še možno, ako ljudje ne mogó pesniku škodovati drugače. Kdorkoli je v svojih spisih resničen, vsakemu zabrusijo v obraz: nemoralen, pohujšljiv si! Tako ravnanje pa je v sramoto le tistim, ki se ga poslužujejo!“
Balzac.

Ko je zamrl „Rimski Katolik“, nadejali so se idejalisti, da je umrla ž njim tudi tista strašna ozkosrčnost, neumetniška filistroznost, tisto tercijsko moralizovanje, tesnopravno abderitovstvo in tisto osebno sovraštvo, da so izginile izmed Slovencev vse one sramotno-žalostne prikazni, ki so polnile strani „Rim. Katolika“ zlasti tedaj, kadar je v njem nastavil kdo svoje „estetično kritično“ pero.

Kot najnevarnejše pohujševalce naroda, kot najglednejše zatiralce slovenske morale in največje škodovalce naše vere je slikal „Rim. Katolik“ leto za letom v najgorostnejših člankih baš najodličnejše

najpočrtovanejši slovenske slovstvenike: Franca Preširna, Jos. Jurčiča, Jos. Stritarja, Sim. Gregorčiča, dra. Iv. Tavčarja, prof. Iv. Trdinu, Antona Aškercu i. dr. Vsem tem bi bili kritiki „Rim. Katolika“ za plačilo, da so posojali narodu skoraj brezplačno svoj talent in svoje zdravje, najrajši obesili na vrat mlinske kamene, jih potopili v globočino morja, pa sežgali njihove pesni, novele in romane na grmadi baje „ad majorem Dei gloriam“.

Nada, da s smrtjo „Rim. Katolika“ to herostratsko, nerodoljubno, nezaslišano, nehvaležno, pred vsem svetom nas sramoteče počenjanje preneha za vselej, pa se, žal, ni uresničilo. „Katoliški Obzorik“ je takoj v I. številki naznanil, da je prevzel vso dedščino „Rim. Katolika“ ter bo hodil dalje po tistih potih. To svojo obljubo je „Kat. Obzorik“ že začel izpolnjevati: napadi na Aškercu, dra. Tavčarja i. dr. so prav tako filisterski in abderitski ter prav tako hudobni in smeli, kakor so bili v „Rim. Katoliku“. V družbi s svetohlinškim „Slovincem“ zatira hinavski „Kat. Obzorik“ vsak slovstveni pojav, ki ni na „katoliškem stališču“ ter izpodkopava mej narodom umetniški ugled prav enim pisateljem, na katere jedino moremo zreti

Slovenci s ponosom, s katerimi jedini se moremo pokazati pred vsem svetom. — Tema dvema literarnima Terzitoma pa se je pridružil tudi slaboglasni „Slov. List“, ki si je vzela meada za načelo: ubijati vsako svobodomiselnost, vsak napredek v slovenski literaturi, ometevati z blatom sumničenja, podtikanja in ovađuštva naše najnadarjenejši pisatelje ter kvariti itak že vedno malo izobraženi okus čitajočega slovenskega občinstva.

V svrhu klerikalizma in nazadnjaštva polagajo „Kat. Obzorik“, „Slovincem“ in „Slov. List“ na žrtvenik svoje fanatične sovražnosti napram vsakemu napredku in vsaki svobodomiselnosti, jedino resnični in pravi umetnosti celó svojo pamet, svoj značaj, ter prav tako kakor besno tuleči derviši pozabljajo na vsako dostojnost. Olgovora taki „kritiki“ in „estetiki“ ne zaslužijo drugega, nego — broc in bič. Zato store naši literatje jedino prav, ako kakoršnekoli pojave z one strani še nadalje — krepko prezirajo. Prava umetnost bo prodrla in mora prodrati prej ali slej tudi mej našim narodom, naj jo tudi še toli zavirajo in zapirajo naši klerikalni kritiki in estetikastri.

V očigled širilemu se klerikalnemu literarnemu kritikasterstvu, ki hoče zastupiti vse javno

Srbska radikalna stranka in vlada. V imenu vodstva radikalne stranke je izdal Pašić manifest, v katerem naznaja, da je osrednji odsek sklenil, naj zavzame radikalna stranka napram vladi stalno odločno, zakonito, lojalno opozicijo ter naj zahteva, da se ustavno vprašanje, kakor tudi narodna zunanja politika reši čim preje.

Spletkar Milan. Iz Belegrada pišejo „Köln. Ztg.“, da je mej Bolgari in Srbi radi macedonskega vprašanja zopet velika napetost. Srbija je ustanovila v Macedoniji nekaj srbskih šol, ki so imele precejšnje uspehe. Bolgarska pa vidi v vsakem ojačenju srbskega življa v Macedoniji veliko nevarnost za lastne interese in zahteve. Razen tega trdi dopisnik, da je Milan poslan v Srbijo, da „prede dalje macedoneko nit“, in da izzove česar niso dosegli niti armenski krvavi nemiri, niti Kreta, niti grško-turška vojna — evropsko vojno. Ne Avstrija, nego nekdo drugi je poslal Milana v to serbo v Beligrad. Slično javlja beligradski dopisnik „Magyarország“ o politični misiji razkralja Milana v Srbiji. Dopisnik pravi, da je Milan posredovanjem Mijatovića, bivšega poslanika v Londonu, stopil v službo tistih angleških krogov, ki se trudijo že več let odvrti pozornost Rusije od Azije — že z obzirom na nemire v Indiji — ter jo obrniti na balkanski polotok. Milanova naloga bi torej bila, da izzove boj z Bolgari v Macedoniji, ali da jih prisili, da uderó v Macedonijo proti volji Rusov. Z angleškimi novci podkupljeni spletkar Milan se igra torej z ognjem.

Nemški državni zbor se snide 30. t. m. Glavni vladni predlogi, ki zanimati vse politično javnost, sta mornariška predloga in vojaški kazensko pravni red. Zvezni svet je pri zadnjem princip javnega postopanja jako omejit. Ker pa ima vojaški kazensko pravni red le tedaj vrednost, ako se dosedanja določila glede preiskav, postopanja in zagovora bistveno izpremeže, da se vrše posled ob ravnanje javno, natmenoin z dopustom zagovornikov, se sedanjí načrt zveznega sveta v državnem zboru bržčas sprejme. No, knezu Hohenuheju je glavno to, da sploh spravi predlogi pred parlament.

Dopisi.

Iz Gradca, 14. novembra. (Zabavni večer izvenakademiške podružnice sv. Cirila in Metoda.) Izvenakademiška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gradcu je priredila večer svoj prvi letošnji zabavni večer v prostorih „Steinfelder Bierhalle“, ki so bili kmalu po osmi uri natlačeno polni najodličnejšega občinstva. Prva točka programa je bil Ipavčev kvartet „Oblačku“ (besede Askerčeve), katerega so gospodje med. Serjun, med. Kunej, iur. Mencinger in med. Karba izvajali naravnost izborno. Lahko rečemo, da je bila ta točka — morala se je na občno zahtevo ponoviti — gotovo najboljša vsega večera, v najresnejšem pomenu besede umetniški užitek. Tudi druga točka, kvartet „Slabo sveča je brlela“, katerega so izvajali isti gospodje, je vspela popolnoma ter se tudi morala ponavljati. Občno zanimanje pa je vzbujala zlasti tretja točka, izvirna slovenska veseloigra jednododejanjka iz peresa g. Radoslava Murnika, „Narobe ideal“. Igro, katero so, ako se ne motimo, že jedenkrat uprizorili v Novem mestu, je bil g. pisatelj malo izpremenil in prenovil in v

tej prenovljeni obliki je prišla včeraj tu na oder. Odkrito rečeno, da smo z nekakšnim strahom pričakovali začetka, saj smo ravno v zadnjem času o g. R. Murnika dramatiških delih čitali ostro sodbo, in žal, da moramo konstatovati, da naš strah ni bil — neopravičen. Dejanje — ako sploh smemo o takem govoriti — se vrši v onem srečnem času, ko bode takozvana ženska emancipacija baje ves svet prevrgla narobe, ko bode ženske vladale, moški pa kuhali in vezli. Advokat dr. Eva Kovač boše svojega sina Rajka, pravi pravcati „Backfischlein“ bodočih vekov, oženiti z bogato posestnico Nadino Pogačnik, ki pride Rajka snubit in mu odkrivat svojo ljubezen. Toda on ji ubeži, ker je že zavojljan in zaročen na tihem s koncipijentom svoje matere, dr. Maričko Potokar, ki po srečno prestopu njih izpitih poprosi svojega šefa Rajkove roke in jo tudi dobi. Ob jednem pa se tudi dr. Kovačeve brat, Lojze Jagovec, ki je prej s svojim svakom Adamom Kovačem sanjaril o moški emancipaciji, poroči z Nadino Pogačnik. Postraško ulogo igra stud. iur. Mra Gabrovšek, ki prenaša Rajku ljubavna pisma in mu s ponosom pripoveduje o svojih menzurah in dolgovih, o svoji uri, ki na Dacaju „študira“ v zastavnici, o svojih krekarijah itd. Ta „Zukunft jurist“ je menda še najbolje pogojena oseba v vsi igri. — Kar se je očitelo „Napoleonovemu samovarju“, se da še v veliko večji meri očitati „Narobe idealu“. Jagode rožnega vesela, nanizane na tanko nitko, imajo mej seboj gotovo več organične zveze, nego posamezni prizori v Murnikovi jednododejanjki. Tudi tendenca igre, ki namerja menda osmešiti žensko emancipacijo, osmešiti vitalno žensko vprašanje, je vse prej nego — duhovita! Najbrž gosp. pisatelj sam ne šteje „Narobe ideal“ mej najboljša plodove svojega duha. Igralo se je še precej dobro. V prvi vrsti se je odlikovala gospodična Nataša Zabredova (dr. Eva Kovač), ki je s svojim premerjanim, elegantnim nastopom in s svojo dobro igro rešila, kar je bilo na jednododejanjki še sploh rešiti. Pohvaliti moramo tudi gđ. Železnikarjevo (stud. iur. Mra Gabrovšek, ki je žela veliko zasluženeja priznanja. Ostali igralci, gospa Lendovšek (dr. Marička Potokar), gđ. Lunassi (Nadina Pogačnik), g. Serjun (Rajko), g. Ššek (Lojze Jagovec) in gosp. Prezelj (Adam Kovač) so istotako vzbujali občno zadovoljstvo, dasi ne vsi z isto pravico. Jako težavno ulogo je imel semtertje tudi — sufet! Da je igra kljub vsem tem nedostatkostim več ali manj vspela, temu se ne čudimo, saj smo v tujem, docela nemškem mestu veseli, ako imamo kdaj priliko izpregovoriti nekaj slovenskih besed, kaj torej šele, ako vidimo in čujemo izvirno slovensko veseloligro... Narodna navdušenost pri takih prilikah zamori vsak pojav trzane kritike in tako tudi včeraj ploskanju ni bilo ne konca ne kraja, dokler se na odru ni pokazal tudi g. pisatelj. — Po igri smo čuli še oktet „Pogled v nedolžno oko“, pri katerem se je posebej odlikoval g. med. Maks Pregl. Nato se je pričela prosta zaba t. j. vesel, živahen ples, ki je trajal do ranega jutra. Ω.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. novembra.

— (Dopolnilna deželnozborska volitev iz trgovske in obrtniške zbornice) na mesto umrlega poslanca Janka Kersnika se je vršila danes in je bil izvoljen dež. poslanec zbornični podpredsednik, g. Anton Klein.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Danes se bode pela opera „Fra Diavolo“, katero ima občinstvo izza lanske sezone v najboljšem spominu.

— (Iz c. kr. šolskega sveta.) O redni seji mestnega šolskega sveta, ki se je vršila v torek dne 9. t. m. smo prejeli nastopno poročilo: Potem ko predsednik proglasi sklepčnost, poroča zapisnikar o kurocijah, ki se vzeó brez ugovora na znanje. Poročili c. kr. okrajnih šolskih nadzornikov, profesorjev Frana Lavca in Ivana Bende o stanju slovenskih in dvojezičnih ljudskih in meščanskih šol ljubljanskih, oziroma nemških ljudskih in meščanskih šol ljubljanskih v šolskem letu 1896/97 se vzameta na znanje in se sklene, da se imata ti poročili predložiti visokemu c. kr. deželnemu šolskemu svetu v konačno odobrenje. Izprašani otroški vrtnarici Olgi Devovi se dovoli, da sme skoz nekaj časa hospitovati na I. mestnem slovenskem otroškem vrtcu.

— (Postaja pri klavnici.) Stara in opravičena želja, o kateri se je tako v deželnem zboru kakor v obč. svetu je večkrat govorilo, naj bi se namreč poleg klavnice napravila postaja dojenjske železice se menda uresniči. Danes se je že vršil komisijski ogled na lici mesta in da pojda vse gladko, se začno dotična dela že prihodajo pomlad.

— (Hitra pošta.) Piše se nam: Minoli torek, dne 9. t. m., odposlano je bilo iz Ptujja pismo na moj naslov. Pismo bi bil moral dobiti že 10. t. m., a danes, 15., ga še nisem dobil, pač pa sem prejel neko drugo, v Ptujju pozneje oddano pismo. Isto tako ni na neko drugo osebo v Ljubljano 11. t. m. v Ptuj odlašano pismo pošilj. adresata v roko. Kam pridemo, če bomo morali vsa pisma rekomandirati?

— (Mrtvega otroka) so našli včeraj popoldne v grezavi Rastoharjevi hiši na Karlovszi cesti. Stvar se je takoj naznaila policiji, ki je poizvedela, da je otroka povila v hiši stanujoča dekla Franciška Žapec. Žapec je slutila pri Ani Rastohar šele dva meseca in je proti domačim prikrivala, da je v drugem stanu. Zidaje dai je tožila o bolečinah v križu in jej je gospodinja vsled tega še dovolila, da je smela v njeni sobi spati. V noči od 15. na 16. t. m. je okolo 3 ure šla iz sobe in se je šele čez dlje časa vrnila. Maj tem časom, ko je bila odsotna, je na stranišči porodila in otroka spustila po cevi v straniščno jamo. Kaj se je zgodilo, ni povedala nikomu in šele potem, ko so domači našli sledove poroda, je priznala, da so jo na stranišči poprijeli popadki, da pa ni vedela, da je porodila, in da je otrok padel v stranišče. Policiji zdravnik dr. Illner, ki je otroka pregledal, je konstatoval, da je otrok mrtev rojen, da pa ima na sebi sledove, kakor da bi bil s silo potisnjen v straniščno cev. Pri razparanju otroka se bode pokazalo, če se je steril zločin ali ne.

— (Železnica Trebnje-Tržišče.) Na podlagi generalnega projekta za zgradbo lokalne železnice od Trebnjega čez Mokronog v Tržišče, kateri so predložili grof Barbo in tovariši, je ministerstvo odredilo, da je izvršiti revizijo proge.

— (Državno podporo) v znesku 2750 glđ. je dovolilo poljedelsko ministerstvo za napravo vodovoda v Vrhovljah v kamniškem političnem kraju.

— (Agrarske operacije.) Uradni posli krajnih komisarjev za agrarske operacije so se tako razdelili, da bode iste opravljali v političnih okrajih Kranj, Radovljica, Kamnik, Litija, Novo mesto, Črnomelj in Kočevje gosp. c. kr. okrajni glavar Rudolf grof Margheri kot krajni komisar s sedežem v Ljubljani, v političnih okrajih Ljubljana, Logatec, Postojna in Krško pa gospod c. kr. okrajni

menje, je napisal urednik „Ljubljanskega Zvona“ nekaj časa primernih besed, katere naj bi Slovenci prečitali pazljivo trikrat zapored.

Posredni povod k onim „Zvonovim“ opazkam je dalo uredniku dejstvo, da so izšle prav v zadnjem času neke „kritike“, ki nas močno spominjajo onih časov, ko je moral dati profesor Fz. Levac s posebej brožuro potrebno lekcijo glasovitemu „mariborskemu šestomerniku“, ko je moral prof. Stritar v vsaki številki odbijati hudobno neumne napade in zlobna podkivanja „Zorinega“ urednika in ko je moral iziti radi nečuvstvo perfidnih naschkov na pesnika Gregorčiča cela apologija. In prav na isto adreso, na katero so odgovarjali Levac, Stritar in omenjena apologija, prav na isti naslov je namenjen odgovor „Ljublj. Zvona“. S tem, mislim, je povedano dovolj.

Neposredno pa odgovarjajo „Zvonove“ besede neki dolgovezni „oceni“ znane dunajske „rodoljubije“, ki se je trudila v 6 letonih menda spraviti na rimski indeks Govékarjeve prvence: „O te ženske!“ — Označuje dotične „ocene“ v „Slov. Listu“ kot izraz abderitovskega filistrstva, zlogolke osebne osvetljivosti, kot goli humbug in kot sad užaljene vatezajljubnosti, piše „Ljubljanski Zvon“ XI. šte. str. 609. tako-le:

Rodoljubkinjino kritikastrstvo je značilno za ves način kritikovanja, ki je pri nas navaden, menda že odkar se sploh pri nas kaj slovstvenega predkuje in kritikuje. Da, v upravičenju in zadoščenje rodoljubkinji naj odkrito povemo, da je po naših mislih to kritikastrstvo celo naravna posledica in veren odsev naših slovstvenih odnošajev, ki so tako bedni, kakor vse druge prosvetne razmere. Treba le pomisliti, da so se obračali vsi naši slovstveni poskusi, od brižinskih spomenikov počenši pa do Prešerna, izključno le do preprostih, zlasti kmetijskih slojev našega naroda, ustrezajoč njim primitivnim dušnim potrebam. Do koga naj bi se bili slovstveniki tudi obračali? Mari do meščanstva — da ne govorimo o plemstvu? Meščanstvo je takisto kakor plemstvo obrnilo plašč po — nemškem vetru, in celo „purgarji“ bele Ljubljane so se šteli — izimši vrle Krakovce in Trnovčane — od 15. stoletja pa do najnovejših časov za Nemce. V tej dolgi dobi je bil pač slovenski narod — slovenski kmet, in iz našega kmetijstva se je izvršil ves naš preporod, iz njega sta se preporodili meščanstvo in razumništvo. Da li se je ponemčil naš kmet, ondaj bi bili dandanes mi vsi — Nemci.

Kaj li je torej naravnnejše, nego da je služilo naše slovstvo od prvega početka pa do najnovejše

dobe skoro brez izjeme verskim in praktičnim potrebam naših najnižjih stanov. V „protestantovski“ in v dolgi in dolgočasni „katoliški dobi“ ni imelo slovstvo drugega namena, nego širiti, oziroma izpodrivati verske ideje. — Šele izza Prešerna so se jeli posamezni redki slovstveniki obračati tudi do višje izobraženih meščanskih krogov, ki so bili dotlej in so še deloma dandanes navajeni, zadoščati svojim duševnim potrebam iz nemških jastli. In redkim pisateljem, ki so se porajali iz meščanskih krogov, je bilo pisateljavnje vedno le nekaj šport, ne pa plod notranjega nepremagljivega nagona; bilo jim je nekako igračkanje, češ, ali se me bi dalo to, kar se tako lepo čita v nemških in v klasičnih jezikih, povedati tudi „in vernaculo“ — v jeziku, ki so ga morali govoriti s svojimi posli in zaradi le-teh tudi s svojimi otroki — ali pa so se taki meščanski pisatelji iz gotovih namenov obračali do preprostega naroda ter se pri tem vedoma naivno vedli, hčeč se ponižati na priprosto njegovo stališče. Kmet pa si je seveda moral v veliko čast šteti, kadar se je gosposki meščan ponižal ter mu napisal ali zložil, pa si bodi v še tako okorni obliki, kako mrvice v domačem jeziku. In ti patrijarhalni odnošaji mej nemškim „purgarstvom“ in slovensko „plebs“ niso morda že davno pretekli,

komisar France Župnek kot krajni komisar tudi s sedežem v Ljubljani.

— (Parobrod na Ljubljani.) V nedeljo 14. t. m., popoldne plul je prvič za poskušnjo parobrod g. Kotnika po Ljubljani od Vrhnike do Podpeči in nazaj. Prva vožnja izvršila se je pri sedaj jako nizki vodi nepričakovano dobro. Osvadočil se je vsakdo, da bi lahko tudi večji parobrodi pluli po Ljubljani, ne le mali „Jazon“ g. Kotnika. Radovednega in za parobrodstvo nestega občinstva se je bilo nabralo na Vrhniki in Podpeči jako veliko. Občinstvo je pozdravljalo z največjim veseljem najnovejšo prometno sredstvo na Kranjskem.

— (Denunciacija.) „Tagespost“ prijema na odličnem mestu celjski glavni davčni urad, ker je na nekem opominu bilo zapisano „Schlossberg“, češ, to dokazuje, kakšega političnega mišljenja so davčni uradniki v Celji in kako usodo roko v roki s Slovenci delujejo na poslovanje nemških krajevnih in na Spodnjem Štajerskem!

— (Akad. tehn. društvo „Triglav“ v Gradcu) ima svoje III. redno obč. zborovanje dne 20. t. m. ob polu 8. uri zvečer v gostilni „Neugraz“ z nastopnim dnevnim redom: 1. Čitanje za pisanja; 2. poročilo odhoda; 3. proračun za zbirski teden 1897/98; 4. poročilo gospodarstva; 5. poročilo revizorjev; 6. poročilo sabljarskega kluba; 7. volitev častnega sode; 8. slučajnosti. Gostje dobro došli!

— (Učitelj Golja — oproščen.) Čitatelji naši se gotovo še spominjajo demonstracija, katera se je povodom državnoborskih volitev na Gorškem primerila blizu Gorici in vsled katere je bila obsojena cela vrsta slovenskih fantov. Osojen je bil tudi učitelj Golja. Mož je bil obdolžen, da je povodom rečene demonstracije nekje zaklical „Lahi mislijo, da so zmagali za šest let, ali mi jim že še pokažemo!“ in sodniki c. kr. okrožnega sodišča v Gorici so spoznali, da je učitelj Golja s temi besedami gršil proti § 303. kaz. zak. ter so Goljo obsodili na štirinajst dni zapora. Proti tej obsodbi je Golja vložil ničnostno pritožbo, o kateri je kasacijski dvor te dni razpravljal. Kasacijski dvor je spoznal v formalnem oziru, da je bilo postopanje gorškega okrožnega sodišča pomankljivo in površno, ker več važnih prič ni bilo zaslišanih, v materialnem oziru pa je spoznal, da je izrečena obsodba krivična, ker učitelj Golja, tudi če je res izrekel imputirane mu besede, na noben način ni gršil proti § 303. kaz. zak. in bi ga radi teh besed mogla k večjemu kaznovati politična oblast po § 11. znanega cesarskega patenta iz l. 1854., po katerem patentu pa politična oblast lahko kaznuje vse kar hoče. Z ozirom na to je kasacijsko sodišče učitelja Goljo popolnoma oprostil.

— (Št. ajk v Trstu.) Včeraj jutraj so vsi kočijaži tržaškega tramvaja, katerih je 83, radi nekih diferenc z vodstvom začeli štrajkati, vsled česar se je moral ustaviti ves obrat. Mej vodstvom in štrajkujočimi kočijaži so se začela pogajanja.

— (Ženska v plamenu.) Dekla Ana Simončič v Škorpji pri Trstu je te dni v svoji sobi postavila svečo na tla. Hode po sobi, je prišla njena obleka v dotiko s plamenom sveče in se vnela. Simončič je bila nekrat vsa v plamenu. Na njeno klicanje se sicer takoj prihiteli ljudje in so ogenj pogasili, toda Simončič je že bila tako opečena, da je malo upanja, da bi okrevala.

* (Stroški za srednje in visoke šole) Straški za nemško gimnazijo v Celju znašajo 26.645 gld., mariborske gimnazije stane 35.474 gld., v Celovcu 36.612 gld., v Beljaku 24.546 gld., v Ljubljani 49.704., v Novem mestu 25.175 gld. itd. Slovensko-nemška gimnazija v Celju bi stala le 12.500 gld. Prva gimnazija v Gradcu 51.262 gld.,

nego so trajali celo v sedanjih metropoli slovenski do najnovejših časov, in „Vodnikov spomenik“, iz katerega se mi preteklo 40 let (ušel je l. 1859), in kateri je osnovan popolnoma po načelu, „misa — Tisch, riba — Fisch“, je verno in pristno njih arcalo. —

Da so te klaverno-smešne literarne razmere uplivala tudi na kritiko, je celo naravno. Le ta je bila po jedri strani panegirska ter je bizantinski hvalisala vsaki proizvod umetniškega in pesniškega diletantizma, ki so nam jih iz visokostne naklonjenosti privoščili ob slavnostnih prilikah nemški „špičari“ kot „Gefälligkeitsslovenen“; po drugi strani pa je ista kritika uvedla jako strogo cenzuro, češ, saj je slovensko slovetvo namenjeno samo nižjemu nerazporednemu narodu, kateremu treba liki medoletnim otrokom neprestanega varuhovanja.

Tako se je naravski razvil in utrnilo pri nas prepričanje, da se ne sme vse povedati ali napisati ali čitati slovenski, kar se sme nemški. Prav te razmere so predmet krasni satiri Stritarjevi „Triglav in Posavja“.

Toda bridko bi se motil, kdor bi mislil, da smo se že do dobra otresli teh otročjih nazorov;

druga ondi 39.654 gld. itd. — Vseučilišče dunajsko stane nad 1 milijon gld. vsako leto, vseučilišče v Lomosti 346.780 gld., v Gradcu 472.853 gld., vseučilišče v Pragi (nemško) 294.248 gld., vseučilišče v Pragi (češko) 482.166 gld., v Lvovu 263.103 gld., v Krakovu 415.600 gld., v Čarnovci 145.100 gld., tehnična šola na Danaju 319.800 gld., tehnična šola v Gradcu 115.100 gld., nemška tehnična šola v Pragi 116.341 gld., češka tehnična šola v Pragi 199.652 gld. itd. Vse visoke šole stenejo 4.128.597 gld., tri katoliške bogoslovne šole v Solnemgradu, Olomucu in na Danaju 58.000 gld. Vse srednje šole (gimnazije in realke) 7.115.531 gld.

* (36 filozofov) je sedaj na dunajskem vseučilišču Letos se je bilo oglasilo 19 deklet, a dekanat je sprejel le dve, ki sta absolvirali gimnazijo v Rusiji. Ostalih 17 ni imela nobene spridevala kake srednje šole. Koliko postane izmed teh 36 slušateljic profesorice? Bržčas nobena! Pa četudi postanejo vse c. kr. profesorice, resnično sračne ne bodo prej, dokler ne dosežejo pravega smotra svojega spola: moža! — Lavra Marholmova ima povsem prav, ako se norčuje iz takih učanih starih devic. Seveda ima vsled tega veliko sovražnic, da, celo mej Slovenkami!! —

* (Visoka starost) V Barnu živi mož, Nikolaj Ivanovič Ivanov, kateri šteje 117 let 10 mesecev. Bil je petkrat oženjen ter je imel več sinov, vaukov in pravnukov. Še sedaj piše brez oči ter se svojo preteklost natanko spominja, manj se zapomni, kar se godi sedaj. Vsako leto pride v Peterburg; letos v aprilu se je predstavil carju ter dobil 200 rubljev. Starec živi pri svojem 60 letnem sinu. V mladosti je bil v dveh vojnah.

* (Doktorica) Li Hung Tschang je imenoval gđno. Hu King Eng svojim — hišnim zdravnikom. Hu King Eng je delovala dolgo časa na ženski bolnici v Tutšu. V Kini vladajo glede ženskih zdravnikov skoro še isti nazori kakor pri nas.

* (Odvetniki v Ameriki) „Scientific American“ pripoveduje, da je v Zedinjenih državah — 90.000 odvetnikov. Na vsake 800 prebivalcev pride eden advokat. Samo v Chicagu je 5000 odvetnikov, dočim jih ima vsa Francija s svojimi 40 milijoni prebivalcev le 6000. Da so vsled ogromnega števila odvetnikov v Ameriki njih dohodki vedno manjši, je lahko navedeno.

* (Nenavadna uprega.) V Denveru v Ameriki se vozi bogata Amerikanka z vozom, pred katerim je uprežen — noj. Oja je tudi jedra ženska na svetu, katera ima zoologičen vrt, katerega sama nadzoruje.

* (Amerikanski dvoboj) Jules Verne je v svoji povesti „V 80 dneh okoli zemlje“ popisal tudi dvoboj, ki se je vršil v velikem železniškem vozu tekom vožnje. Nedavno se je vršil tak dvoboj v istini. Neki uradnik Swafford in bogat meščan Green, oba iz Sextona, ki sta bila sicer prijatelja, sta se mej vožnjo z izleta sporekla. Nakrat sta si stala ardi drugih popotnikov z revolverjem nasproti... par strelav in dvoboj je bil končan, oba pa opasno ranjena. Seveda je bil mej sopotniki strah velk.

Telefonična in brzojavna poročila.

Vipava 16. novembra. Pri današnji dopolnilni volitvi v vipavsko idrijskem okraju je narodna stranka sijajno zmaga. Oddanih je bilo 43 glasov. Kandidat narodne stranke Ivan Božič je dobil 32 glasov, klerikalni kandidat Lavrenčič samo 11 glasov. Navdušenje je veliko. Slava vipavskim in idrijskim možem!

prav „rodoljubkijina“ famozna kritika je nov živ dokaz, da še vedno do grla v njih tičimo, in prav ta kritika nas je vnovič nverila, kako resnična je opomba prijatelja, ki nam je o priliki Govékarjeve gonje slavnega spomina pisal: „Da se čujejo glasovi, ki vele, da je pripovedovanje Govékarjevo škandalozno pohujšljivo, temu je vzrok otročja doba našega narodnega življenja. Kdor bi to nemški čital, se ne bi kar nič sgražal; ali ker je slovenski — tedaj postane vsaki Slovenec otroško konservativem-hinavski svetnik. — To ni individualni isliv poedinca, nego je posledica nezrelosti celega slovenskega narodnega življenja, in psihološko interesantno je, da mnogi — inace svetovno naobraženi Slovenci takoj nataknejo ozkoobzorne naočnike, bržko začitajo kaj slovenskega...“

Zal, da ta naša okosrčnost in bencirnost v slovetvenih vprašanjih ni brez nemilih, silno škodljivih posledic...

Kaj poredki neki na ta „Zvonova“ mirnotreznost izvajanja slovetveni Terziti in Herostratke, ki toli kriče o literarni slovenski Sodomi in Gomori?! ***

Dunaj 16. novembra. Zasedanje avstrijske delegacije se je otvorilo danes ob 12. uri popoldne. Kot starosta je predsedoval član gošpodske zbornice baron Helfert. Zastopnik opozicije in sicer Hofman-Wellenhof v imeni nemških nacionalcev, dr. Scheicher v imeni krščanskih socialstov in dr. Gross v imenu nemške napredne stranke so izjavili, da se volitve predsednika ne udeležé in označili svoje stališče glede nagodbe. Potem se je vršila volitev predsednika in je bil izvoljen član gošpodske zbornice, bivši češki namestnik grof Thun. Dobil je le 34 glasov, ker opozicionanci niso glasovali, mladočeški delegatje pa so oddali prazne glasovnice. Predsednik grof Thun se je zahvalil za izvolitev in v svojem ogovoru poudarjal zlasti soglasje evropskih velesil, katero se je najbolj pokazalo pri kretskem vprašanju. To soglasje opravičuje, da se velesilam posreči izposlovati mir v Orijentu in sicer mir, kateri bo časten za vse prizadete faktorje. K temu je največ pripomoglo ugodno razmerje, katero se je doseglo sosebno glede orijenta mej Avstrijo in Rusijo. To razmerje je najboljše jamstvo miru, a zahvaliti se je zanj v prvi vrsti cesarju. Predsednik grof Thun je končal s tem, da je cesarju trikrat zaklical Slava, kateremu klicu so se delegatje z navdušenjem odzvali. Potem se je vršila volitev podpredsednika in odsekov. Podpredsednikom je bil izvoljen posl. Jaworski.

Dunaj 16. novembra. Vlada je v današnji seji predložila delegaciji skupni državni proračun. Redne potrebščine znašajo 145 milijonov gold., izredne potrebščine 15 milijonov gold. Za vojaške namene tirja vlada 7½ milijona gold. več, kakor doslej, mej drugim za puške in za trdnjavsko topništvo 4½ milijona gold., za fortifikacijske namene 1.700.000 gld. Te terjatve motivira vlada s tem, da so nastale na Balkanu posebne razmere, vsled katerih je treba kompletirati vojni material.

Dunaj 16. novembra. Cesar vzprejme avstrijsko delegacijo jutri ob 1. uri popoldne v slavnostni avdijenciji.

Dunaj 16. novembra. Delegacija je volila v peticijski odsek dra. Šusteršiča.

Dunaj 16. novembra. Proračun za Bosno in Hercegovino, kateri je Kallay predložil delegaciji, izkazuje precejšen prebitek, namreč 580.000 gld.

Dunaj 16. novembra. Na vseučilišču se je primeril danes pretep mej češkimi in nemškonskacionalnimi vseučiliščniki. Nemci so Čeha provocirali s tem, da so zahtevali, naj mej seboj nemški govoré, češ, da se sme na nemškem vseučilišču samo nemški govoriti. Nastal je pretep, čegar konec je bil ta, da so Čehi dva nemška burša vrgli po stopnicah.

Dunaj 16. novembra. Avstrijski poslanik baron Calice je bil v zadevi Lloydovega agenta Brazzafollija zahteval, da mora Turčija dati do četrtega zahtevano zadoščenje, sicer da on nemudoma odpotuje. Pred Adono stojita dve vojni ladji avstrijski, kateri imata določni ukaz, da sami dobita zadoščenja avstrijski zastavi, ako ga Turčija ne bi dala, da namreč bom bardirata Adono.

Carigrad 16. novembra. Razni listi so poročali, da je sultan že ugodil zahtevi Avstrije in odredil, da se jej da zadoščenje. Ta vest je neosnovana. Turški listi pišejo jako ostro in izzivajoče proti Avstriji. Avstrijski poslanik pa je že pripravljen na eventualnost, da bode moral odpotovati.

Rim 16. novembra. Parlament je sklican na dan 30. novembra.

Pariz 16. novembra. Afera Dreyfuss še vedno razburja vse javno mnenje. Zdaj se trdi, da tistega pisma, s katerim se je Dreyfussu dokazalo, da je vojaške tajnosti izdal agentu neke velesile, ni pisal obsojeni Dreyfuss, ampak bivši major avstrijskega pešpolka grof Eszterhaszy, kateri je bil sekundant židovskega častnika Crémieuxa v dvoboju, kateri je ta imel l. 1892. z vodjo protisemitskega gibanja na Francoskem, Drnmontom. Grof Eszterhaszy protestuje proti tej obdolžitvi in zahteva, naj se ga postavi pred vojno sodišče.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Janeza Struška posestvo v Čimernem, cenjeno 1300 gld. in 165 gld., dné 19. novembra in 17. decembra v Ratečah.
Mihaela Jamarja posestvo v Gorjušah, cenjeno 150 gld., in Valentina Smukavca posestvo v Bohinjski Češnjici, cenjeno 3645 gld., oba dné 19. novembra in 20. decembra v Radovljici.

Umrli so v Ljubljani:

Dné 12. novembra: Vid Javornik, kurjačev sin, 5 mesecev, Dunajska cesta št. 35, božjast.
Dné 14. novembra: Helena Jesih, kuharica, 42 let, Kongresni trg št. 6, pljučnica.
Dné 15. novembra: Alojzij Rus, trgovec, 70 let, Poljanska cesta št. 31, mrtvoud.
V deželni bolnici:
Dné 11. novembra: Marija Macale, dninarca, 19 let, jetika. — Valentin Pogačar, kajzar, 48 let, jetika.
Dné 12. novembra: Reza Tušar, delavka, 41 let, vsled raka. — Matija Hren, gostač, 81 let, ostarelost. — Lorenc Grum, sedlar, 40 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Novembra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm. v 24 urah
15.	9. zvečer	741,7	10,9	sr. jzah.	oblačno	
16.	7. zjutraj	742,7	10,6	sr. jzah.	oblačno	0,0
	2. popol.	743,7	12,9	sr. jzah.	skoro obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 10,0°, za 6,3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 16. novembra 1897.

Skupni državni dolg v notah.	102 gld. 45 kr.
Skupni državni dolg v srebru.	102 " 35 "
Avstrijska zlata renta.	122 " 95 "
Avstrijska krona renta 4%.	102 " 05 "
Ogerska zlata renta 4%.	122 " 25 "
Ogerska krona renta 4%.	99 " 55 "
Avstro-ogerske bančne delnice	951 " — "
Kreditne delnice	352 " 75 "
London vista.	119 " 75 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	58 " 85 "
20 mark.	11 " 76 "
20 frankov.	9 " 52 1/2 "
Italijanski bankovci.	45 " 20 "
C. kr. cekini.	5 " 66 "

Dné 15. novembra 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	160 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	191 " 40 "
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	128 " 70 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlsti zast. listi.	98 " 60 "
Kreditne srečke po 100 gld.	199 " — "
Ljubljanske srečke.	22 " 50 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	24 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	161 " 50 "
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	422 " — "
Papirnat rubelj.	1 " 28 "

Učenca

kateri ima veselje do trgovine, s primerno šolskooliko, vzprejme takoj v učenje

Jernej Sbil

(1749—2) trgovec v Mokronogu.

Isti odda tudi v najem, oziroma na račun

gostilno v Mokronogu.

Globoko užaljenim srcem naznanjamo, da je naš iskreno ljubljani soprog, oziroma oče, tast in stric, gospod

Ivan Robavs

posestnik in mesar v Šmartnem pri Litiji

danes zjutraj ob 4. uri po kratki in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 57. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega pokojnika bude v četrtek, dné 18. listopada, ob 9. uri dopoldne v hiši žalosti v Šmartnem pri Litiji blagoslovljeno ter na ondodnem pokopališču k večnemu počitku položeno.

Svete maše zadušnice se bodo brale v farni cerkvi v Šmartnem.

Draga rajnika priporočamo v pobožno molitev in prijazen spomin.

Šmartno pri Litiji, dné 16. listopada 1897.

(1762) **Žalujoči ostali.**

Mesto vsacega posebnega naznanila.

Ceneno gosje perje

funt le 70 kr.

Češko sivo gosje perje, zajamčeno, gotovo popolnem novo, z roko seufano, velja funt (1/2 kile) le 70 kr. Poštne zavoje po 5 kil pošilja proti povzetju denarja firma **J. Krasa**, trgovina s posteljnimi perjem v Pragi 620-I. Češko. Premenjava dovoljena. (1753)

Naznanilo in priporočilo.

Usojam si p. n. občinstvu uljudno naznaniti, da sem odprl svojo (1758—1)

ključavničarsko delavnico

v Konjuških ulicah št. 9.

Prevzemam dela vsake vrste v to stroko spadajoče ter jih izvršujem dobro, hitro in ceno. Za mnogobrojna naročila se priporočam

Konrad Kermelj

ključavničarski mojster, Konjuške ulice št. 9.

Resnica zmaga!

Preverjenje stori resnično!

Geslo: „Ernst ist das Leben, Heiter ist die Kunst!“

Miss Mary ni kaka stara ženska ali kvartna ved-ževalka, temveč mladostna, svetovnoslavna bistrovidka (ehiromantinja), ki vsakomur more razodeti preteklost, sedanjost in bodočnost iz črt na rokah in iz lobanjske oblike.

Nje čarobni salon je (1757)

v hotelu „Pri slonu“, I. nadstropje,

salon št. 33—34.

More se govoriti vsak dan od 10. ure zjutraj do 10. ure zvečer.

Vstopnina 50 kr.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd. Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregence, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano. j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (962—262)

Zajustične uradnike!

Glasom just. minist. ukaza z dné 9. avgusta t. l. bodo gospodje justični uradniki s početkom l. 1898. javne obravnave opravljali v (1761—1)

kalarju in baretu.

S tem dajeva na blagovoljno znanje, da moreva iste dobavljati po najnižjih cenah in protivu gospode uradnike, da vpoštevajo najino ponudbo, ako si omislijo tako obleko.

Zagotavljajoča najcenejšo in najsolidnejšo potrežbo, se priporočava z velj. spoštovanjem

Gričar & Mejač v Ljubljani

Breštnove ulice št. 9.

Izveček iz razglasa.

Glasom ukaza z dné 22. oktobra 1897, oddelek 13, št. 1786. namerava c. kr. državno vojno ministerstvo

razne oblačilne in orožne predmete

za c. in kr. vojsko v l. 1898

nabaviti

pri malih obrtnikih.

Gledé natančnejših pogojev za udeležitev pri tej dobavi se opozarja na razglas, ki je bil polnoglasno prijavljen v št. 257 tega lista z dné 10. novembra 1897. (1685—2)

Prva in najstarejša zaloga klavirjev

v Ljubljani, Florijanske ulice št. 50

si usoja naznanjati velečenjenemu p. n. občinstvu v Ljubljani in okolici, da ima na prodaj po najnižjih cenah od danes naprej kratke klavirje in pianine najbolje vrste, ki so danes došli, iz najbolje renomiranih dunajskih tvrdk: c. kr. dvorni dobavitelj **Kutschera, zadruga „Lira“**, **Stelzhammer** itd. Popolnoma novi klavirji od 240 gld. naprej s 15-letnim jamstvom se oddajajo na obročna plačila; izposojajo se od 2 gld. naprej. Stari klavirji se jemljejo v zameno, vbiranja in poprave se izvršujejo najtečnejše.

Z velj. spoštovanjem

(1710—3)

Ferd. Dragatin.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nollj.

Prevzete gostilne pred Igriščem št. 1.

Spoštovanemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem prevzel znano

gostilno pred Igriščem št. 1

kjer bodem točil dobra vina, vedno sveže pivo ter postrezal vedno z gorkimi in mrzlimi jedili po zmerni ceni.

Za obilen obisk se priporočam

(1730—3)

Jakob Mali

gostilničar.

Prodaja se na drobno po tovarniških cenah sledeče blago brez madeža.

Ostanki od	rujave kotenine	4 metre za	gld. — 60
"	bele	4 " " "	— 65
"	kretona za bluže	4 " " "	— 75
"	cefira za predpasnike	3 " " "	— 90
"	porhata za jopice	3 " " "	— 75
"	flanele rudeče	3 " " "	1—
"	porhata građl	3 " " "	1—
"	modnega cefira za krila	5 1/2 m. " "	1 40
"	sivega kroize	4 metre " "	— 50
"	oksforda za krajce	3 " " "	— 75
"	flanelaste odeje za postelje	" " "	1 10
"	flanelasta spodnja krila	" " "	— 85
"	rjuhe zarobljene po	80 kr., 90 kr., gld. 1— in gld. 1 25.	

Na prodaj pri (1756—1)

Henriku Kenda

v Ljubljani, Glavni trg št. 17.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.